

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Dósa István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó András jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Központi Ellenőrzési Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon 7.K.30.337/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. október 11-én kelt 7.K.30.337/2007/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.K.30.337/2007/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 342.600 (háromszáznegyvenkettőezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. november 4-i kérelme alapján a Debreceni Fővámhivatal különféle pékáruk és ostyák szabad forgalomba bocsátását végezte el a felperes által megjelölt taric kód, illetve meorsing kód alkalmazásával. Az ostyákra vonatkozó alaphatározatát módosította. A szállítmányokból vett minta alapján a Vám-és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete megállapította az ostyák és pékáruk helyes taric, illetve meorsing kódját, melyet a felperes elfogadott. A Debreceni Fővámhivatal a vizsgálati eredmény alapján új határozatot nem hozott.

A Vám-és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (továbbiakban R.P.) a felperesnél a behozott termékek vonatkozásában utólagos ellenőrzést tartott. Ennek eredményeként 21 határozatával összesen 5.610.008 Ft mezőgazdasági vám, és 39.900 Ft általános forgalmi adó pótlólagos megfizetését rendelte el a

közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (továbbiakban Vtv.) 60. § (6) bekezdésére utalva.

Az alperes a 1097/1-2007. VPKEP, 1097/2-2007. VPKEP és 1097/3-2007. VPKEP sorszámú határozataival az első fokú határozatokat helybenhagyta azzal, hogy az utólagos ellenőrzés megállapításait új tényekre alapozta, így az eljárásra nem vonatkozik a Vtv. 60. § (1) bekezdésébe foglalt 1 éves korlátozás.

A felperes keresetében az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy az eljárás nem minősült utólagos ellenőrzésnek. A R.P. nem volt jogosult a fővámhivatal határozatát módosítani, érvényesül az 1 éves tiltó határidő, és utalt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 114. § (2) bekezdésére is.

Az első fokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a R.P. nem a Közös Vámkódex 78. cikkében meghatározott árunyilatkozatok utólagos ellenőrzését végezte, hanem a Vtv. 1. § (3) bekezdés 7. pontja alapján a vámellenőrzés alá eső közösségi termékekkel folytatott külkereskedelmi tevékenységre irányuló felülvizsgálatot.

Az R.P. megállapításait új bizonyítékok alapján tette meg, így ez új határozatnak minősül a Vtv. 60. § (6) bekezdése alapján.

A Vám-és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII.23.) Kormányrendelet (továbbiakban Korm.r.) 5. § (1) bekezdés d) pontja a regionális parancsnokság hatáskörébe utalja az utólagos ellenőrzések elvégzését. Ebből következően mind az R.P., mind az alperes rendelkezett hatáskörrel az ügyben.

A megyei bíróság a Vtv. 60. § (1) és (6) bekezdéseivel kapcsolatban kifejtette, hogy a (6) bekezdés esetében nem érvényesül az (1) bekezdésben rögzített korlátozás.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak, valamint az alperes határozatainak hatályon kívül helyezését. Továbbra is fenntartotta álláspontját, hogy az eljárás nem minősül utólagos ellenőrzésnek, a R.P. nem volt jogosult módosítani a fővámhivatal határozatát, az utólagos ellenőrzés elvégzésére is vonatkozik az 1 éves határidő.

Az alperes a jogerős ítélet hatályban való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A vámjogszabályok többszöri módosulására figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az Észak-alföldi Regionális Parancsnokság határozatainak meghozatala (2007. április 25.) idejében hatályos eljárási jogszabályok alapján vizsgálta a felperes felülvizsgálati kérelmét.

A Közösségi Vámkódex 78. cikkéhez fűződően a Vtv. 7. § (1) bekezdése szerint a vámhatóság - külön jogszabályban meghatározott - hatáskörrel rendelkező szervei jogosultak a jogszabályok alapján utólagos ellenőrzést végezni. A (2) bekezdés szerint nem minősül utólagos ellenőrzésnek, ha a vámhatóság a Tanácsnak a Közösségi Vámkódex 78. cikkében meghatározott árnyilatkozat utólagos ellenőrzését folytatja le, továbbá a Ket. alapján hatósági ellenőrzést végez, illetve a külön jogszabályban meghatározott ellenőrzési feladatát látja el.

Ezzel kapcsolatban az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az R.P. nem árnyilatkozat utólagos ellenőrzését folytatta le, hanem a Vtv. 1. § (3) bekezdés 7. pontjára figyelemmel a felperes vámellenőrzés alá eső külkereskedelmi tevékenységének felülvizsgálatát végezte el. A Korm.r. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján a regionális parancsnokságok feladat- és hatáskörébe tartozik az utólagos ellenőrzések elvégzése. Az utólagos ellenőrzéssel összefüggésben hozott határozatok ellen benyújtott fellebbezések tekintetében a 6. § a) pontja alapján az alperesnek van feladat- és hatásköre.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság is megállapította, hogy a vámigazgatási eljárásban mind az első-, mind a másodfokú vámhatóság rendelkezett feladat- és hatáskörrel az utólagos ellenőrzés lefolytatására, illetve a határozatok meghozatalára.

E körben a felperes arra is tévesen hivatkozott, hogy csak ugyanaz a hatóság lett volna jogosult módosítani vagy visszavonni a határozatot a Vtv. 60. § (1) bekezdésére figyelemmel. A perbeli esetben ugyanis nem a Vtv. 60. § (1) bekezdése alapján történt a határozat módosítása vagy visszavonása, hanem a 60. § (6) bekezdésére figyelemmel az arra feladat- és hatáskörrel rendelkező szerv új határozatot hozott. Mivel ez a határozat nem minősül módosításnak, így a 60. § (1) bekezdésében meghatározott elévülési időn belüli, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 1 éven túli módosítási vagy visszavonási tilalom sem érvényesül.

A Vtv. 2. § (5) bekezdésére figyelemmel, ha a közösségi vámjog, valamint e törvény - figyelembe véve az (1) bekezdésben foglaltakat - valamely kérdésben nem rendelkezik, vámigazgatási ügyekben a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni. Mivel azonban a határozatok módosítására, visszavonására, új határozat meghozatalára

vonatkozóan a Vtv. 60. §-a állapítja meg az eljárási szabályokat és a határidőket is, így a Ket. 114. §-a nem alkalmazható.

A felperes Kfv.4. sorszám alatt tett észrevétele tévesen hivatkozik arra, hogy a Vtv. 60. § (6) bekezdésének 2007. december 31-ig hatályos szövege a vámhivatal által hozott határozatokra vonatkozott és a 2008. január 1-jétől hatályos új szabályozás - 60. § (3) bekezdése - a vámhivatal kifejezés helyett a vámhatóság kifejezést használja. Már a Vtv. 2007. január 1-jétől május 31-ig hatályos szövege is a 60. § (6) bekezdése esetében úgy rendelkezett, hogy "Ha a személyi, tárgyi vagy tényállásbeli elemek bármelyike megváltozik az alapeljáráshoz képest, a vámhatóság által hozott határozat nem módosításnak, hanem új határozatnak minősül." E szövegbeli módosítást a kormányzati szervezet-átalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 89. § (2) bekezdés e) pontja vezette be, mely szerint e törvény hatályba lépésével együtt a Vtv. 60. § (6) bekezdésében a "vámhivatal" szövegrész helyébe a "vámhatóság" szöveg lép. E törvény a 170. § (1) bekezdés alapján 2007. január 1-jén lépett hatályba. Ez a szövegváltozás összefüggött a Vám-és Pénzügyőrség szervezetének átalakulásával, melyről a Korm.r. rendelkezett, és amely a 20. § alapján szintén 2007. január 1-jén lépett hatályba. A szervezeti változással együtt módosultak a szervezeti hatáskörök is, ezeket a Vtv. eljárásjogi jogszabályaiban is módosítani kellett.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. január 8.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró